

๖

หยุดใจได้ เข้าถึงบรมสุข

เราเป็นผู้มีบุญมากได้เกิดอยู่ในบุญเขต
ในดินแดนแห่งพระพุทธศาสนา
ก็ต้องเดินตามรอยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ด้วยการประพฤติอยู่ในทำนองคลองธรรม
และหมั่นฝึกใจให้หยุดนิ่ง
เพราะเป็นกิจที่ต้องทำ เพื่อการดับทุกข์
และให้หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ
เราจะมีความสุขด้วยตัวของตัวเอง
เป็นสุขอย่างยิ่ง ที่ไม่มีสุขใดเทียบได้
ไม่ว่าจะเป็นสุขจากการได้เห็นของสวย ๆ งาม ๆ
ได้ฟังเสียงที่ไพเราะ นุ่มนวล
ได้รับการยกย่อง ชื่นชม สรรเสริญ
หรือสุขจากการได้ดมกลิ่นหอม ๆ แล้วชื่นอกชื่นใจ
ได้ลิ้มรสอาหารที่อร่อย ๆ แต่ก็ยังรู้ความสุขภายในไม่ได้

หรือได้สัมผัสที่นุ่มนวล

ทำให้เพลิดเพลินในระบบประสาทและกล้ามเนื้อ

สุขสัมผัสนั้นก็รู้ความสุขที่แท้จริงภายในไม่ได้เลย

หรือเพลินในการนึกคิด ฟุ้งฝัน

ในเรื่องรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสต่าง ๆ

ก็นำมาเทียบกับความสุขที่เกิดจากการหลุดพ้น

จากกิเลสอาสวะไม่ได้เลย

เพราะเป็นบรมสุข คือ สุขอย่างยิ่ง

สุขอย่างเดียว ไม่มีทุกข์เลย

จะเข้าถึงได้ต้องอาศัยใจหยุดนิ่งอย่างเดียวเท่านั้น

๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑